

1693 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 1694

nødne Oplysninger, dog ikke have kunnet afslutte de Undersøgelser og Overveielser, der ere naturlige fra deres Standpunkt, forinden de bestemme sig til at gjøre et endeligt Bud, behøver jeg ikke at udtale, at det naturligvis ikke er Meningen rigorøst at overholde den satte Termin.

Hvad Udskrivningsvæsenet angaar, skal jeg bemærke, at den Ullighed, der er mellem de forskjellige Udskrivningskredse, selvfølgelig ikke er undgaaet Regjeringens Opmærksomhed; der har jo endogfaa været nedsat en Kommission til at overveie, hvad der mulig kunde være at gjøre i denne Retning. En Del af dette hele Forhold staar imidlertid i Forbindelse med andre Spørgsmaal, som nærmest henhøre under Krigsministeriet og heller ikke ere uden Forbindelse med det foreliggende Revisionsarbejde med Hensyn til Hæveringen. — Hvad Sindsygeanstalterne angaar, skal jeg først tillade mig at udtale min Glæde over den Uttring fra den ærede Ordførers Side, at man erkjender, at Forholdene vare af den Bestaaenhed, at det maa anses for ønskeligt om ikke alt for lang Tid at træffe Foranstaltninger til at afhjælpe den store Trang, som er tilstede til en Udvidelse af vore Sindsygeanstalter. Det er ganske vist, at der er en saadan Trang tilstede, og en Trang, der stedse voger, og derfor erkjender Ingen, tør jeg sige, i fuldere Grad end jeg, at det er i højeste Grad ønskeligt at kunne komme til uden stort Ophold at faae truffet Foranstaltninger til at afhjælpe denne Trang. Jeg haaber, at det skal være mig muligt endnu i indværende Aar at føre Forhandlingerne derom, først med det ærede Finantsudvalg og senere med Rigsdagen, noget videre. Det ærede Udvalg har heiledeet Opmærksomheden paa den Uoverensstemmelse, der er mellem de to Sindsygeanstalter hvad Udgiften til Patienter i de forskjellige Forpleiningsklasser angaar. Denne Ullighed er heller ikke undgaaet Justitsministeriets Opmærksomhed, og man har tilbøieligt søgt Oplysninger om Grunden dertil. En Skrivelse i den Anledning er i disse Dage afaaet fra Justitsministeriet til Statsrevisionen, som ligeledes har gjort dette Forhold til Gjenstand for en Undersøgelse; jeg har troet, at det vilde være rigtigt at meddele Noget i den Anledning til Statsrevisionen, idet jeg forudsætter, at det ad den Vej vilde komme til at foreligge Offentligheden. I Overigt skal jeg tillade mig her at udtale det Væsentlige af, hvad der i den Henseende er meddelt og da først gjøre opmærksom paa, at Forskjellen er ikke slet saafar, som den synes ved første Dietast, idet der

ved Sindsygeanstalten for Verne udbetales visse Tillæg til arbejdende Syge, der nærmest kun komme 3die Klasses Patienter til Gode, og hvorved Udgiften for disse i Virkeligheden stiger med omtrent 8 Rd. pr. Individ. Derved bliver Forskjellen mellem Udgiften for 3die Klasses Patienter paa Dringe og ved Aarhus ikke slet saa stor; men alligevel er der en Forskjellighed tilstede, som det er vanskeligt bestemt at angive Grunden til. Noget kan naturligvis ligge i Prisforskjellen. Selv en høist ubetydelig Forskjel i Prisen paa enkelte Artikler kan, naar disse Artikler bruges i større Omfang, medføre nogen Forskjel. Der kan ogsaa være Forskjellighed i Henseende til Varesnes Kvalitet, men i det Hele er det dog saare vanskeligt at komme til en klar Erkendelse af, hvorsaa Forskjelligheden skrives sig. Naar første Klasses Forpleining er noget dyrere paa Dringe end ved Aarhus, da har dette tilbøielig sin Grund deri, at disse Patienter faae saadanne Behageligheder som Desfert og Kaffe i noget rigere Maal paa Dringe end ved Aarhus; men, hvad der er Forordningen, er, at der fra ingen Side har lydt nogenformelt Klage med Hensyn til Kosten og Forpleiningen i de forskjellige Forpleiningsklasser, og det hverken fra Dringe eller fra Aarhus. Jeg tror, at det maa siges, at Forpleiningen er paa begge Steder fuldkommen tilfredsstillende, og at der ikke kan anses over, at der paa noget af Stederne skulde vises Mangel paa Oekonomi eller fornødig Husboldning. Jeg erkjender fuldstændig med det ærede Udvalg, at det vilde være ønskeligt og lette Overigten over disse Forhold, naar der var fuldkommen eller i alt Fald væsentlig Ensartethed mellem Budgetterne for de to Anstalter; men dette er Noget, som saa lidt er undgaaet Justitsministeriets Opmærksomhed, at det tværtimod er længe siden, at Justitsministeriet har opfordret Bestyrrelserne og da navnlig Overlægerne for de to Anstalter til i Forstaelse med hinanden at udarbejde et Mønterbudget, som da kunde være Normen for Budgetterne for begge Anstalter. Naar et Resultat deraf ikke endnu foreligger, er dette ganske simpelt begrundet ikke blot i det store Arbejde, som disse Mænd almindelig have, men særlig deri, at den ene af dem har været syg en længere Tid af sidste Aar. Jeg haaber imidlertid, at man, inden der bliver Spørgsmaal om det næste Budget, skal have tilfredsstillt det Dulle, som paa dette Punkt næres saavel af det ærede Finantsudvalg som af Justitsministeriet. Fremdeles er det mig meget kjær at finde i Udvalgets Betænkning, at man maatte ønske Lægekrafterne